

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с корупционно поведение и практики, трето тримесечие на 2024 г.**

1. Дела с подсъдими лица, заемащи висши публични длъжности (по чл. 6 от ЗПК)

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>28.10.2022 г. – н. д. № 541/2022 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 219 от НК Делото е образувано по касационни жалби на А. П. Г. и И. Я. И. срещу въззивното решение от 19.01.2022 г. по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на Софийския апелативен съд. Касационното производство е второ поред. С присъда по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на Софийския градски съд: – А. П. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 22.10.2007 г. – 01.07.2008 г. като длъжностно лице – генерален директор на Националната компания „Железопътна инфраструктура“ (НКЖИ), с две деяния и при условията на продължавано престъпление умишлено не положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението и запазването на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за НКЖИ в особено големи размери – 2 015 590,77 лв., като случаят е особено тежък), поради което е осъден на 11 месеца „лишаване от свобода“. Наложени са му и наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години; – О. С. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 17.01.2008 г. до 17.12.2008 г., като длъжностно лице (директор на железопътна секция „Русе“ към НКЖИ), в съучастие, като извършител, умишлено улеснен от И. Я. И. (помагач), присвоил поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв. (собственост на НКЖИ), изплатени по негово разпореждане на „Розалия ММ“ ЕООД в посочения период по договор, за което е осъден на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и на наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от по 4 години. На О. С. Г. е наложено общо най-тежко наказание измежду наложените по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на СГС, н.о.х.д. № 62/2011 г. на ОС – Русе, н.о.х.д. № 476/2012 г. на ОС – Русе и н.о.х.д. № 1872/2017 г. на РС – Русе, а именно – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“. Присъединени са и наказанията, наложени по н.о.х.д. № 2362/2017 г.;</p> <p>– И. Я. И. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр.</p>	<p>С Решение № 50186/19.07.2024 г. ВКС реши: Отменя Решение № 2/19.01.2022 г., постановено по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на САС и изменената с него Присъда № 70/18.03.2019 г., постановена по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на СГС, в частта относно подсъдимия А. П. Г. Прекратява наказателното производство, водено срещу А. П. Г. за престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Оставя в сила въззивното решение в останалата му част.</p>

чл. 201 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 11.12.2007 г. до 17.12.2008 г., в съучастие, като помагач, умишлено улеснил длъжностното лице – извършител О. С. Г. да присвои поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв., за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, и на наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години.

С решение на САС по в.н.о.х.д. № 611/2019 г. присъдата е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, отложено за срок от 5 години. Увеличен е и размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С решение на ВКС по к.н.д. № 780/2020 г. делото е върнато на въззивната инстанция за ново разглеждане поради наличие на съществени процесуални нарушения.

При новото разглеждане на делото с решение по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на САС присъдата е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Увеличен е размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С жалбата на А. П. Г. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяване на решението и намаляване на размера на наложеното наказание.

В жалбата на И. Я. И. са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение в осъдителната по отношение на подсъдимия част и неговото оправдаване, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения.

26.01.2024 г. (заседанието е за изслушване на допуснатата експертиза) – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК

Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни

Спряно на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от НПК (определение в о.с.з. от 26.01.2024 г.)

жалби на подсъдимия К. И. К. – бивш директор на Националната разузнавателна служба, чийто правопреемник е Държавната агенция „Разузнаване“, срещу решението по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.

ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решението по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВНАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.

С присъда по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. И. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъжда на 10 години „лишаване от свобода“. Съдът лишава подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от К. И. К. е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложеният наказание „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. К. И. К. е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да

се върне за ново разглеждане.

22.03.2024 г. – н. д. № 192/2024 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 304б, ал. 1, чл. 304а от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите Н. М. (за подкуп) и К. П. (за подкуп и търговия с влияние) срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 465/2023 г. на Апелативен съд – Пловдив. С нея е отменена Присъда № 260010/23.03.2022 г. по н.о.х.д. № 769/2019 г. на Окръжен съд – Пловдив в частта относно оправдателните диспозитиви и разноските, като вместо това К. П. е признат за виновен за това, че през периода м. април – 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – изпълняващ длъжността кмет на Община К., е приел от Н. М. дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да извърши друго престъпление във връзка със службата си – такова по чл. 283 от НК: да използва своето служебно положение, за да набави за ЕООД „XXX“ – гр. П. противозаконна облага, като му осигури класирането на първо място в обявения през същата година конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“, поради което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема длъжността кмет“ за срок от 3 години. К. П. е признат за виновен в това, че на 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., в качеството си на лице, изпълняващо длъжността кмет на Община К., е използвал своето служебно положение за да набави на ЕООД „XXX“ гр. П., противозаконна облага, изразяваща се в класирането му на първо място в обявения през 2013 г. конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. Куклен и за Домашен социален патронаж гр. Куклен“, като подсъдимият не е наказан поради изтичането на абсолютната давност за наказателно преследване. К. П. е признат за виновен в това, че на 10.06.2014 г. в гр. К., обл. П. е приел от Н. М. дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение – определяне на изпълнител по обявената през същата година обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“ по отношение на длъжностното лице А. С. – член на комисията за провеждане на процедура по обществена поръчка, поради което му е наложено наказанието „пробация“ за срок от 1 година.

Със същата присъда Н. М. е призната за виновна в това, че в периода м. април – 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., е дала на К. П. в качеството му на длъжностно лице – кмет на Община К., дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да извърши действие по служба, като осигури класирането на първо място на собственото ѝ ЕООД „XXX“ гр. Пловдив в обявения през същата година конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с

Обявено за решаване.

предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“, поради което ѝ е наложено наказанието „пробация“ за срок от 1 година. Със същата присъда Н. М. е призната за виновна в това, че на 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., е дала дар – пари в размер на 300 лева, на К. П., изпълняващ длъжността кмет на гр. К., който е твърдял, че може да упражни влияние при вземане на решение – определяне на изпълнител по обявената през същата година обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“ по отношение на длъжностните лица – членове на комисията за провеждане на процедура по обществена поръчка, като подсъдимата не е наказана поради изтичането на абсолютната давност за наказателно преследване.

В касационните жалби се прави искане за връщане на делото за ново разглеждане от Апелативен съд – Пловдив.

19.04.2024 г. – н. д. № 263/2024 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 310, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 308, ал. 1, пр. 1 и ал. 2, пр. 12 и 14 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, чл. 205, ал. 1, т. 3 вр. чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, чл. 282, ал. 2, пр. 1 и 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК

Делото е образувано по протест и жалби на защитника на подсъдимия М. Г. М. срещу решението от 29.01.2024 г. по в.н.о.х.д. № 281/2022 г. на Апелативен съд – Велико Търново.

С присъда от 22.07.2022 г. по н.о.х.д. № 221/2015 г. на Окръжен съд – Ловеч М. Г. М. е признат за виновен за това, че в периода от 15.04.2009 г. до 29.12.2009 г. в гр. Тетевен при условията на продължавано престъпление и в качеството си на длъжностно лице – председател на Управителния съвет на Общинската фондация „Тома Васильов“, присвоил чужди пари, собственост на фондацията, като присвоеното имущество е в големи размери и е било върнато до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд (престъпление по чл. 205, ал. 1, т. 3 вр. чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, отложено с изпитателен срок от 5 години, както и наказанията „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“ и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързани с пазенето и управлението на държавно или обществено имущество“. М. Г. М. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение по чл. 282, ал. 2, пр. 1 и 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК за това, че в периода от 01.04.2012 г. до 09.04.2013 г. в качеството си на длъжностно лице – кмет на Община Тетевен, не е изпълнил служебните си задължения по чл. 44, ал. 1, т. 2 от Закона за местното управление и местната администрация, като не е ръководил цялата изпълнителна дейност на общината и не е организирал изпълнението на задачите, които произтичат от Закона за обществените поръчки, като от деянието са настъпили значителни вредни последици за Община Тетевен.

Със същия съдебен акт Д. М. П. е признат за виновен в това, че в периода от

С Решение № 431/31.07.2024 г. ВКС реши:
Оставя в сила въззивно решение № 19/29.01.2024 г. на Апелативен съд – Велико Търново, постановено по в.н.о.х.д. № 281/2022 г. по описа на същия съд.

28.06.2012 г. до 17.03.2014 г. в гр. Тетевен в качеството си на длъжностно лице – заместник-кмет на Община Тетевен, в кръга на службата и при условията на продължавано престъпление съставил неистински официални документи – 657 броя заповеди, 361 броя договори за периода от 01.01.2013 г. до 17.03.2014 г., 8 броя договори, удостоверяващи прехвърляне право на собственост, и 3 броя договори за учредяване на други вещни права (престъпление по чл. 310, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 308, ал. 1, пр. 1 и ал. 2, пр. 12 и 14 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, отложено за срок от 4 години. Д. М. П. е признат за невиновен в това, че в периода от 28.06.2012 г. до 17.03.2014 г. в качеството си на длъжностно лице – заместник-кмет на Община Тетевен, в кръга на службата си и при условията на продължавано престъпление е съставил други неистински официални документи, описани подробно в присъдата.

С решението на Апелативен съд – Велико Търново присъдата е изменена в частта относно размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на М. Г. М. – от 3 на 2 години, като са отменени наказанията за лишаване от права. По отношение на Д. М. П. присъдата е изменена, като е преквалифицирано деянието от чл. 310, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 308, ал. 1, пр. 1 и ал. 2, пр. 12 и 14 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което присъдата е отменена в осъдителната част и наказателното производство спрямо Д. М. П. е прекратено заради изтекла давност.

В протеста се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено процесуално нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

В касационните жалби на защитника на М. Г. М. се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено процесуално нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – преквалифициране на деянието в такова по чл. 217, ал. 1 от НК и прекратяване на наказателното производство поради изтекла давност, алтернативно – да се измени решението на въззивната инстанция в частта за определения изпитателен срок от 5 на 3 години.

21.06.2024 г. – н. д. № 344/2024 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282 от НК
Делото е образувано по протест срещу решение на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 266/2023 г., потвърждаващо оправдателна присъда на Окръжен съд – Русе.

Подсъдимият С. Р. е обвинен за това, че през периода 28.05.2009 г. – 01.03.2011 г. в гр. Р. в условията на продължавано престъпление на 20 пъти като длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – главен архитект на Община Р., е нарушил и не е изпълнил

Обявено за решаване.

<p>служебните си задължения във връзка с административните процедури по Закона за устройство на територията и Закона за културното наследство, както и за това, че през същия период в качеството си на длъжностно лице – главен архитект, противозаконно дал разрешение – чрез издаване на визи за проектиране, одобряване на инвестиционни проекти, издаване на разрешения за строеж и забележки към тях, както и чрез въвеждане в експлоатация на извършено строителство в гр. Р. в нарушение на разпоредбите на Закона за устройство на територията, Закона за културното наследство и на Правилата и нормативите за прилагане на ОГУП на територията на гр. Р., в частта им за смесена традиционна централна зона, приети с Решение № 231 по Протокол № 15/12.06.2008 г. на Общински съвет Р., обн. ДВ, бр. 70/2008 г., влязло в сила на 08.09.2008 г., за повреждане и видоизменяне на единична недвижима културна ценност – жилищно-търговска сграда на ул. „Александровска“ № 48, обявена за архитектурно-строителен паметник на културата с обнародване в ДВ, бр. 63/1973 г.</p>	
<p>15.11.2024 г. – н. д. № 804/2024 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане от главния прокурор за възобновяване на наказателното производство срещу К. И. С. в качеството му на лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 7 от ЗПК – изпълняващ длъжността „прокурор“.</p> <p>С определение от 30.04.2024 г. е прекратено наказателното производство по н.о.х.д. № 1387/2024 г. на Софийския градски съд, водено срещу К. И. С. за престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По частен протест срещу определението е образувано в.н.ч.д. № 748/2024 г. на Софийския апелативен съд. По делото е постановено определение от 02.07.2024 г., с което е потвърден актът на първоинстанционния съд за прекратяване на наказателното производство срещу К. И. С.</p> <p>Главният прокурор иска възобновяване на посочените дела на Софийския градски съд и Софийския апелативен съд, отмяна на постановените по тях определения за прекратяване и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Заявени са касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.</p>	

2. Дела с подсъдими лица, които не заемат висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр.	Отложено за постъпване на информация с

<p>чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от 10 години.</p> <p>С въззивно решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36/14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен.</p> <p>С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане</p>	<p>Спряно до постъпването на акт за смърт на подсъдимия.</p>

<p>на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p>	
<p>24.11.2021 г. – н. д. № 915/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.</p> <p>С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.</p>	<p>Спряно до постъпване на документи с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия в Доминиканската република.</p>

<p>С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.</p>	
<p>27.01.2022 г. – н. д. № 1093/2021 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 223/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен по отношение на З. П. Й. и Й. И. Й.</p> <p>Касационното производство е второ по ред.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен подсъдимата З. П. Й. е призната за виновна в това, че на 01.07.2013 г., в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представляваща „***“ АД – гр. Шумен, присвоила вещи, собственост на дружеството, връчени ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като за целта съзнателно сключила неизгодна сделка, присвоената сума е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 от НК и чл. 54 от НК са ѝ наложени наказанията: 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 г. и 6 м., и „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 г. Със същата присъда подсъдимият Й. И. Й. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представител на „***“ АД, съзнателно сключил неизгодна сделка, като от това е произлязла значителна вреда за дружеството.</p> <p>С въззивната присъда от 21.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 391/2020 г. на Апелативен съд – Варна е отменена първоинстанционната, като двамата подсъдими са признати за невиновни и са оправдани изцяло.</p> <p>С решение от 30.06.2021 г. по наказателно дело № 384/2021 г. на ВКС е отменена въззивната присъда в частта, с която е отменена първоинстанционната присъда, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна.</p> <p>При новото разглеждане на делото от въззивния съд е постановена присъда по в.н.о.х.д. № 223/2021 г., с която е отменена изцяло първоинстанционната присъда.</p> <p>В касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила, като искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>28.04.2023 г. – н. д. № 326/2023 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 219, ал. 3 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимия А. А. М. срещу решението от 23.02.2023 г. по в.н.о.х.д. № 241/2021 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 130/2019 г. на Окръжен съд – Пазарджик подсъдимият А. А. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание, при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, 6 месеца „пробация“ при двете задължителни пробационни мерки. С присъдата е частично оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С Решение № 34/23.02.2023 г. по в.н.о.х.д. № 241/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p> <p>С касационните жалби се заявява наличието на касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, като се предлага въззивното решение да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на АС – Пловдив или подсъдимият да бъде оправдан.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>18.04.2024 г. – н. д. № 294/2024 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу Решение № 18/20.02.2024 г. по в.н.о.х.д. № 212/2023 г. на Апелативен съд – Бургас.</p> <p>С решение от 10.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 199/2021 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена присъда по н.о.х.д. № 1088/2018 г. на Окръжен съд – Бургас, с която подсъдимият Т. Д. К. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (длъжностно престъпление, извършено от лице, заемащо отговорно служебно положение, от което са настъпили значителни вредни последици), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, което е отложено за срок от 3 години.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 237/2022 г. на Окръжен съд – Бургас Т. Д. К. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.</p> <p>С решението по в.н.о.х.д. № 212/2023 г. на Апелативен съд – Бургас първоинстанционната оправдателна присъда е потвърдена.</p> <p>С подадения касационен протест се заявяват касационните основания за допуснати нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения, като се иска отмяна на атакуваното решение на въззивния съд и оправдателната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд.</p>	<p>С Решение № 428/18.07.2024 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 18/20.02.2024 г. на Апелативен съд – Бургас, постановено по в.н.о.х.д. № 212/2023 г., и връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>
<p>23.05.2024 г. – н. д. № 359/2024 г., III н. о., докладчик: Бонка Янкова, чл. 321, ал. 3,</p>	<p>С Решение № 427/18.07.2024 г. ВКС реши:</p>

пр. 2, т. 2 вр. ал. 2, чл. 301, ал. 1 от НК

Делото е образувано срещу подсъдимите Д. С. Ю., К. Х. К., Г. В. Т., Б. А. Д., С. П. А., Н. П. М., Г. К. К. и П. И. Г.

Касационното производство е иницирано по касационна жалба на подсъдимия Д. С. Ю. и касационен протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 1084/2023 г. на Софийския апелативен съд. С нея частично е отменена първоинстанционната изцяло оправдателна присъда по н.о.х.д. № 2696/2020 г. на Софийския градски съд (Специализиран наказателен съд – закрит), като подсъдимият Д. С. Ю. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 301, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар или каквато и да е облага, която не му се следва, за да не извърши действие по служба – подкуп) и осъден на лишаване от свобода за 10 месеца, като при условията на чл. 66, ал. 1 от НК наложеното наказание е отложено за срок от 3 години, наложено му е и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

В касационната жалба се релевират допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. При условията на алтернативност се правят искания за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

В касационния протест се релевират нарушения на материалния закон и допуснати нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда, с която подсъдимите са оправдани, и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция.

Изменя въззивна присъда № 40/08.12.2023 г., постановена по в.н.о.х.д. № 1084/2023 г. по описа на Апелативен съд – София, като оправдава подсъдимите К. Х. К., Б. А. Д., С. П. А., П. И. Г., Г. В. Т. и Д. С. Ю. по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. второ, т. 2 вр. с ал. 2 от НК относно участието им в ОПГ, в която са взели участие и подсъдимите Н. П. М. и Г. К. К.

Оставя в сила въззивната присъда в останалата ѝ част.

13.06.2024 г. – н. д. № 441/2024 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по жалба от гражданския ищец Изпълнителна агенция (ИА) „Военни клубове и военно-почивно дело“ срещу решението по в.н.о.х.д. № 51/2023 г. на Военно-апелативния съд.

С присъда по н.о.х.д. № 202/2020 г. на Софийския военен съд подсъдимата С. Г. Г. е призната за невинна в това, че за периода от неустановена дата на 2016 г. до неустановена дата на месец август 2019 г. при условията на продължавано престъпление в качеството си на длъжностно лице – главен специалист във Военен клуб – гр. Т., Териториален отдел – С., ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“, превишила властта си – разпоредила на подчинените си служители във Военен клуб – гр. Т. да нарушат служебните си задължения с цел да набави за себе си облага и да причини другиму – на ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“, вреда в общ размер от 4170,23 лв. Искът по чл. 45 от ЗЗД, предявен от ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“, е отхвърлен като недоказан и неоснователен.

С Решение № 451/19.09.2024 г. ВКС реши:

Отменява Решение № 6/27.03.2024 г. на Военно-апелативния съд, постановено по в.н.о.х.д. № 51/2023 г. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция от стадия на съдебното заседание.

<p>Присъдата е потвърдена с Решение № 12/17.05.2023 г. на Военно-апелативния съд. С Решение № 466/06.12.2023 г. по к.н.д. № 722/2023 г. на ВКС е отменено решението на Военно-апелативния съд в частта, с която е потвърдена присъдата на Софийския военен съд в гражданската ѝ част, и делото е върнато за ново разглеждане само в гражданската му част от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебното заседание.</p> <p>С оспореното сега решение по в.н.о.х.д. № 51/2023 г. на Военно-апелативния съд присъдата на Софийския военен съд е потвърдена в частта, с която е отхвърлен гражданският иск срещу подсъдимата.</p> <p>С жалбата на гражданския ищец са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, като от ВКС се иска отмяна на атакуваното решение и уважаване на исковата претенция.</p>	
<p>19.06.2024 г. – н. д. № 433/2024 г., I н. о., докладчик: Светла Букова, чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу решението по в.н.о.х.д. № 971/2023 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 5707/2018 г. на Софийския градски съд. С нея подсъдимият С. Г. Л. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (умишлена безстопанственост в особено големи размери, представляващо особено тежък случай) и е оправдан по повдигнатото обвинение.</p> <p>В касационния протест се излагат съображения, че въззивното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушение на закона – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 1 от НПК. Предлага се да бъде отменено решението на САС и делото да се върне за ново разглеждане на същия съд от друг съдебен състав.</p>	Обявено за решаване.
<p>17.09.2024 г. – н. д. № 644/2024 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия А. А. Х. Е. Ш. против решение по в.н.о.х.д. № 1205/2023 г. по описа на Апелативен съд – София.</p> <p>С Присъда № 120/06.10.2022 г. на Софийския градски съд подсъдимият А. А. Х. Е. Ш. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 304а, пр. 1, алт. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК; чл. 131, ал. 2, пр. 4 вр. ал. 1, т. 4, пр. 3 вр. чл. 130, ал. 2 вр. ал. 1 от НК и по чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 1 от НК. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание за трите деяния, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим. На основание чл. 23, ал. 3 от НК е</p>	Обявено за решаване.

<p>присъединено изцяло наложеното наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. На основание чл. 68, ал. 1 от НК е приведено в изпълнение отложеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, наложено с присъда, постановена по н.о.х.д. № 15948/2018 г. на СРС, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим. Съдът се е произнесъл по приложението на чл. 307а и чл. 354а, ал. 6 от НК, и чл. 189, ал. 3 и чл. 190, ал. 2 от НПК.</p> <p>По жалба на подсъдимия е образувано в.н.х.о.д. № 1205/2023 г. на Софийския апелативен съд. С решение от 07.02.2024 г. първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се заявява наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК, като се прави искане алтернативно за оправдаване на подсъдимия или намаляване размера на наложеното наказание.</p>	
<p>18.09.2024 г. – н. д. № 574/2024 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 167, ал. 2 – 4 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите И. А. А., Г. А. И. (Г. А. К.) и Е. Г. А. срещу новата присъда от 19.01.2024 г. по в.н.о.х.д. № 244/2022 г. на Окръжен съд – Велико Търново.</p> <p>С Решение по в.н.о.х.д. № 152/2018 г. на Окръжен съд – Велико Търново е отменена осъдителната присъда по н.о.х.д. № 247/2015 г. на Районен съд – Свищов и делото е върнато за ново разглеждане.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 438/2018 г. на Районен съд – Свищов подсъдимите са признати за невиновни по повдигнатите им обвинения за извършени престъпления, както следва: И. А. А. – по чл. 167, ал. 3, чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 2, чл. 167, ал. 2, предл. 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 и по чл. 167, ал. 2, предл. 1-во от НК; Г. А. И. (Г. А. К.) – по чл. 167, ал. 2, предл. 2-ро и чл. 167, ал. 3 от НК; Е. Г. А. – по чл. 167, ал. 2, предл. 1-во вр. чл. 26, ал. 1 от НК (престъпления против политическите права на гражданите – т. нар. търговия с гласове).</p> <p>С новата присъда по в.н.о.х.д. № 244/2022 г. на Окръжен съд – Велико Търново подсъдимият И. А. А. е признат за виновен в извършването на престъпления по: чл. 167, ал. 3, чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 2, чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1, като за всяко от тях са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за по 6 месеца с изпитателен срок от 3 години. Лишен е от право да заема държавни и обществени длъжности, свързани с упражняване на изборителни права, за срок от 2 години. Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца, отложено за срок от 3 години, като е присъединено наказанието за лишаване от права. Подсъдимият Г. А. И. (Г. А. К.) е признат за виновен за престъпления по: чл. 167, ал. 2, пр. 2 и чл. 167, ал. 3 от НК, като са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за по 6 месеца с изпитателен срок от 3 години. Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца, отложено за</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>срок от 3 години. На подсъдимия е определено едно общо най-тежко наказание измежду наложените с тази присъда и с присъда по н.о.х.д. № 425/2013 г. – „лишаване от свобода“ за 10 месеца, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години. Подсъдимият Е. Г. А. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 167, ал. 2, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, отложено с изпитателен срок от 3 години.</p> <p>С жалбите се заявяват всички касационни основания, като се иска в условията на алтернативност – отмяна на атакуваната нова присъда и оправдаване на подсъдимите или връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>18.10.2024 г. – н. д. № 831/2024 г., I н.о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 304а от НК Делото е образувано по искане на главния прокурор за възобновяване на н.о.х.д. № 2379/2024 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С Присъда № 93/22.05.2024 г. по н.о.х.д. № 2379/2024 г. на СГС подсъдимият М. В. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК и на основание чл. 58а, ал. 4 вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ вр. чл. 42а, ал. 2, т. 1 и 2 от НК му е наложено наказание „пробация“ с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца. На основание чл. 55, ал. 3 от НК не му е наложено кумулативно предвиденото наказание „глоба“.</p> <p>С искането за възобновяване се заявява наличието на основанията по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, като се прави искане за възобновяване на цитираното производство, отмяна на постановената по него присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.</p>	
<p>25.10.2024 г. (отменен ход по същество от 30.11.2023 г.) – н. д. № 846/2023 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 220, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия П. А. К. срещу решението от 14.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич, П. А. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице съзнателно сключил неизгодна сделка – договор за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг и поръчка към договора за автомобил като от това произлязла значителна вреда в размер на 48 059,92 лева (престъпление по чл. 220, ал. 1 НК), за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години. Осъден е да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД сумата от 48 059,92 лева, представляваща</p>	

обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди. С решение на Апелативен съд – Варна е потвърдена присъдата. С решение по к.н.д. № 752/2022 г. на ВКС въззивното решение е отменено и делото е върнато на въззивния съд за ново разглеждане.

С решение по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна е намалено наложеното на П. А. К. наказание лишаване от свобода на 8 месеца и е отложено изтърпяването му с изпитателен срок от 3 години. Намален е размерът на обезщетението за причинени от деянието имуществени вреди на 37 504,30 лв.

В жалбата на подсъдимия се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и за признаване на П. А. К. за невиновен по повдигнатото му обвинение.

29.10.2024 г. – н. д. № 749/2024 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по жалба на подсъдимия П. Л. С. срещу Решение № 162/20.05.2024 г. по в.н.о.х.д. № 996/2023 г. на Апелативен съд – София.

С присъда на Софийския градски съд по н.о.х.д. № 1709/2020 г. П. Л. С. е признат за виновен в това, че за периода от 13.06.2018 г. до 26.06.2018 г. в гр. Бургас, гр. Несебър и гр. София в условията на продължавано престъпление в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, ал. 1, б. „б“ от НК – управител на ООД и управител на ЕООД, присвоил чужди пари на обща стойност 186 650 лв., собственост на тези дружества, връчени в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, като длъжностното присвояване е в големи размери. На основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, като изпълнението е отложено за срок от 3 години. Подсъдимият е лишен от право да заема материалноотговорна длъжност за срок от 3 години и да упражнява професия или дейност, свързана с материална отчетност, за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец (ощетеното ООД) сумата от 148 250 лв., представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди, както и на гражданския ищец (ощетеното ЕООД) сумата от 38 400 лв., представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди. Оправдан е по обвинението длъжностното присвояване да е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, както и за това за улесняването му да е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание.

С въззивното решение на Апелативен съд – София първоинстанционната присъда е изменена в частта на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“, като то е увеличено от 3 на 4 години, отменено е приложението на чл. 66, ал. 1 от НК и присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

В касационната жалба са заявени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3

от НПК – нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието. Отправена е молба за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или намаляване на размера на наложеното наказание и прилагане на института на условното осъждане.

15.11.2024 г. – н. д. № 835/2024 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по жалба на защитника на подсъдимата В. А. Н. срещу Присъда № 14/09.05.2024 г. по в.н.о.х.д. № 344/2024 г. на Апелативен съд – София.

С присъда по н.о.х.д. № 3762/2023 г. на СГС В. А. Н. е призната за виновна в това, че:

- за времето от 11.08.2006 г. до 13.06.2012 г. в условията на продължавано престъпление с 293 деяния в качеството си на длъжностно лице извършила престъпление по чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 5 години, „лишаване от право да заема длъжност на материалноотговорно лице в държавна или обществена организация“ за 5 години и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 5 години, като е оправдана по обвинението присвояването да представлява особено тежък случай;

- за времето от 07.03.2008 г. до 07.06.2012 г. в условията на продължавано престъпление с 542 деяния в качеството си на длъжностно лице извършила престъпление по чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 4 години, „лишаване от право да заема длъжност на материалноотговорно лице в държавна или обществена организация“ за 4 години и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 4 години, като е оправдана по обвинението, че присвояването представлява особено тежък случай;

- в периода от 10.10.2011 г. до 31.05.2012 г. в условията на продължавано престъпление с 14 деяния в качеството си на длъжностно лице извършила престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, „лишаване от право да заема длъжност на материалноотговорно лице в държавна или обществена организация“ за 3 години и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 3 години.

Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема длъжност на материалноотговорно лице в държавна или обществена организация“ и „лишаване от право да

упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 5 години.

С въззивната присъда на САС е отменена първоинстанционната в частта, с която В. А. Н. е призната за невинна и оправдана за това, че извършените от нея длъжностни присвоявания по пункт първи и втори от обвинителния акт не представляват особено тежък случай. За престъплението по пункт първи от обвинението с присъдата на САС на В. А. Н. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 12 години, което на основание чл. 58а, ал. 1 от НК е намалено с 1/3 на 8 години, и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 8 години. За престъплението по пункт втори на обвинението на подсъдимата са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 10 години, което е намалено с 1/3 на 6 години и 7 месеца, и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с поверяване за пазене или управление на пари или други материални ценности на значителна стойност“ за 6 години и 7 месеца. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е наложено за изтърпяване най-тежкото наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 години. Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалата ѝ част.

В касационната жалба са заявени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане, или в алтернатива – за намаляване на наложеното наказание или за намаляване на наказанието и приложение на института на условното осъждане.

18.11.2024 г. – н. д. № 823/2024 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 253, ал. 3, т. 1, чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК

Делото е образувано срещу осъдените И. Т. И., Е. Т. И., С. И. И., Б. Г. Т. и Т. Г. П. по подадено чрез упълномощен адвокат искане за възобновяване на н.о.х.д. № 503/2015 г. на СНС – закрит на основание чл. 422, ал. 1, т. 4 от НПК във връзка с разпоредби наДФЕС иХОПЕС, както и решение от 16.11.2023 г. на СЕС по дело С – 427/22. Делото е публично известно като водено срещу организирана престъпна група, създадена с цел пране на пари, придобити от лихварство, ръководена от адвокат – бивш ръководител на следствия арест в гр. Стара Загора. Осъденият С. Р. Ж. не е подал такова искане нито лично, нито чрез упълномощен адвокат.

С определение от 16.10.2018 г. по н.о.х.д. № 503/2015 г. на СНС – закрит е одобрено споразумение, с което И. Т. И., С. Р. Ж., Е. Т. И., С. И. И., Б. Г. Т. и Т. Г. П. са признати за виновни в извършването на: И. Т. И. – престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководство на ОПГ), а С. Р. Ж., Е. Т. И., С. И. И., Б. Г. Т. и Т. Г. П. – престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ), като групата е създадена с користна цел и с цел да

извършва престъпления по чл. 252, ал. 2 вр. ал. 1, чл. 20, ал. 2 от НК (лихварство) и чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (особено тежък случай на пране на пари в особено големи размери).

На подсъдимите са наложени следните общи най-тежки наказания: на И. Т. И. – „лишаване от свобода“ за 2 години; на С. Р. Ж. – „лишаване от свобода“ за 1 година; на Е. Т. И. – „лишаване от свобода“ за 1 година, отложено за срок от 3 години; на С. И. И., Б. Г. Т. и Т. Г. П. – „лишаване от свобода“ за по 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от по 3 години.

По отношение на И. С. П. наказателното производство е спряно с определение от 17.05.2017 г. по н.о.х.д. № 503/2015 г. на СНС – закрит.